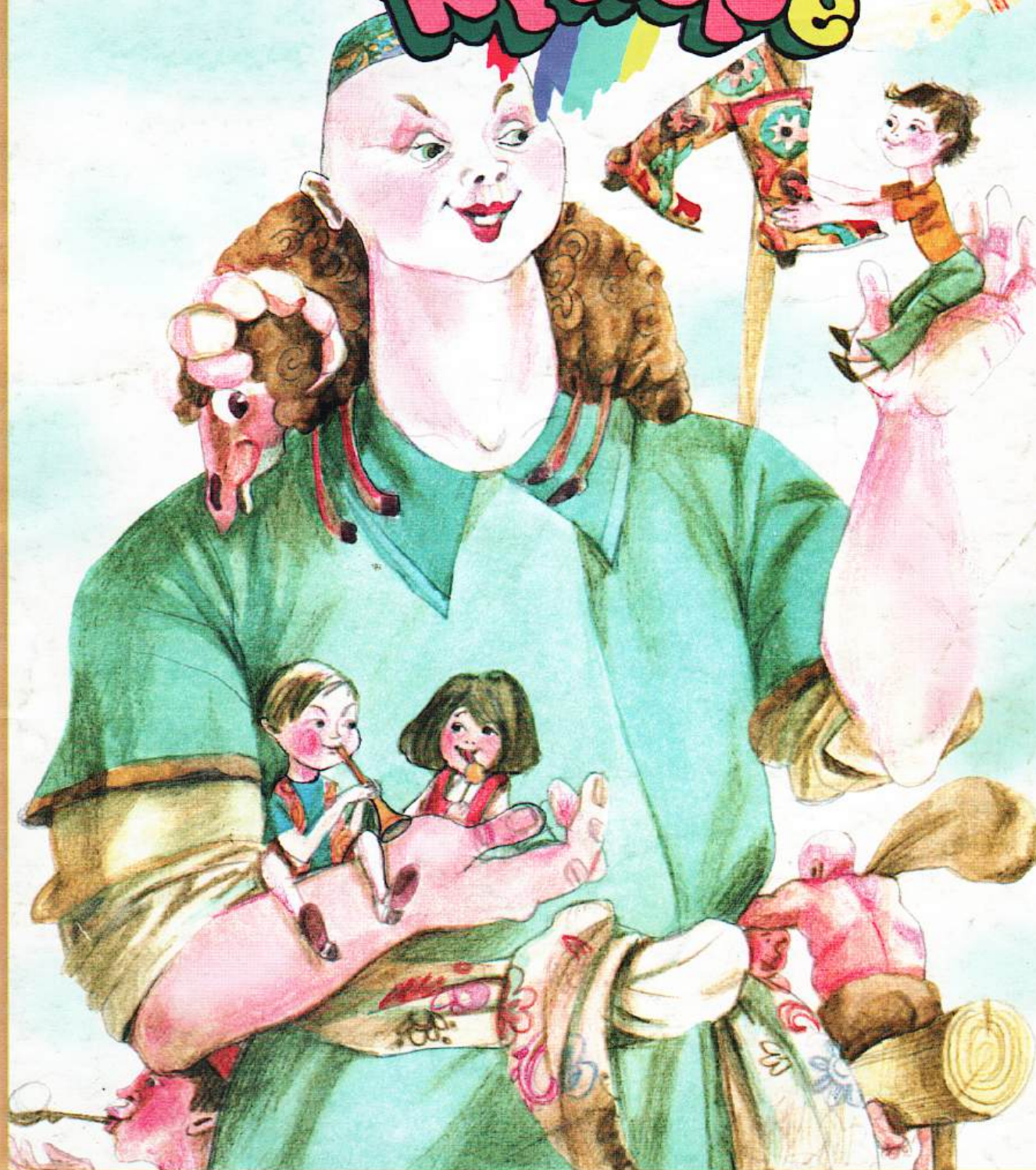

ISSN 0868-4545

Солсаткы күнө

Май ае – Хәтер ае

Май, май, май килә,
Жиргә язгы ай килә!..

Дөрөс, май ае язгы ай булып кына килми,
ул Хәтер ае да булып килә.

Хәтер ае 9 нчы Май көне белән аеруча
истәлекле. Быел исә истәлекленең дә
истәлеклесе – Ватан сугышында
илбасарларны жиңүгә 55 ел тула.

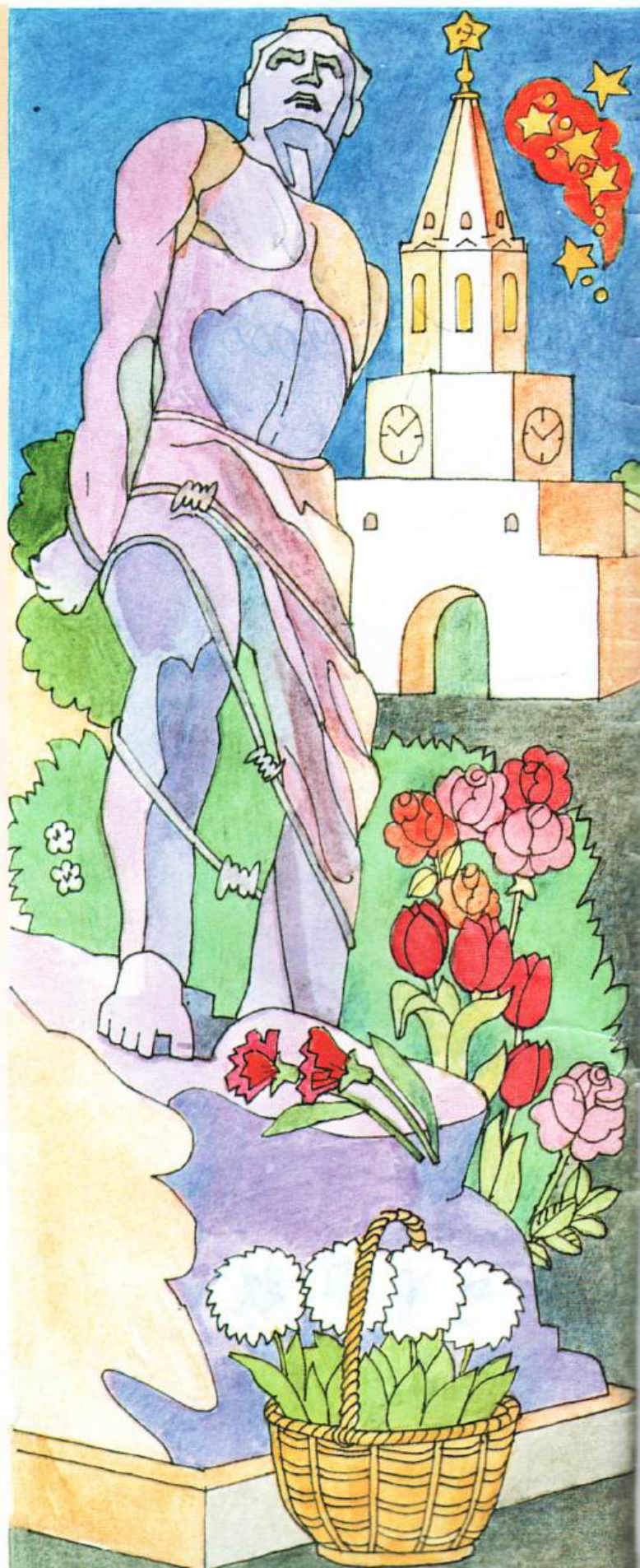
Сугыш! Аның коточкыч афәт икәнен,
кадерле дускай, инде син дә бик яхшы
аңлыйсыңдыр. Гаиләгә олы Кайгы булып
килгән бәхетсезлекләр, газиз туганнарны
югалту, хәрабәгә әйләнгән өйләр, авыл-
калалар...

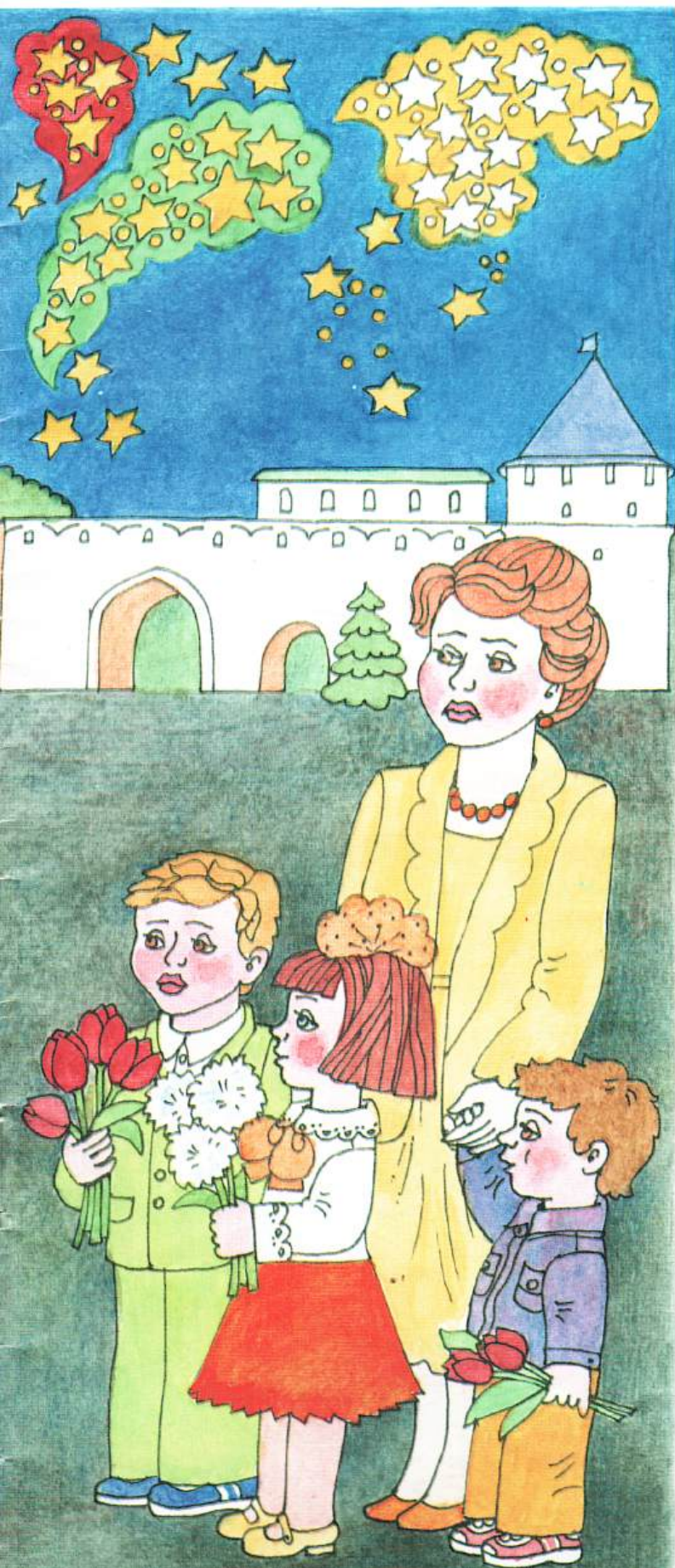
Сугыш! Ул беркемне дә аямый – олыны да,
кечене дә...

9 нчы Май – тынычлык өчен яуда
башларын салганнарны юксыну, сагыну,
аларның якты рухлары алдында баш ию көне.

Дөнья һәрчак тыныч булсын, дибез. Һәр яңа
көн куаныч-шатлык кына алып килсен, дибез.
Без бит бу дөньяга бәхетле булып яшәр өчен
килдек. Син дә, нәни дускай, әти-әниң дә,
әби-бабаң да, эне-сеңелләрең белән абый-
апаларың да, дусларың да, кыскасы, һәммәбез
дә бу бәхеткә лаек ләбаса!

Сугыш безнең Бәхетебезгә тимәсен бер үк!
Хәтер ае шуны искәртә...

Рәссам Светлана ПРИВИНА

Ләбиб Лерон

Нәни димәгез миңа

Нәни димәгез миңа.
Илләр турында уйлыйм,
Жирләр турында уйлыйм мин,
Гөлләр турында уйлыйм.

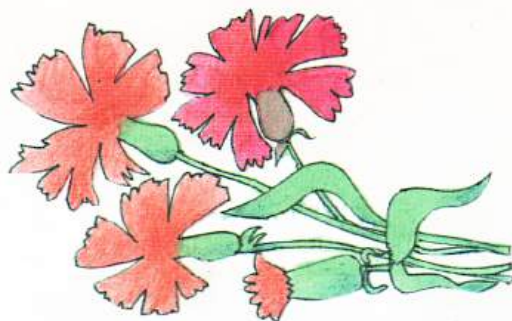
Нәни димәгез миңа,
Нәни димәгез.

Июньнең бер иртәсендә
Нигә ал таң атмаган?
«Көт. Кайтам», – дип киткән бабам
Ник сугыштан кайтмаган.

Нәни димәгез миңа,
Нәни димәгез.

Ишетәм мин кайлардадыр
Зар елыйлар нәниләр.
«Берүк сугыш булмасын», – дип,
Теләк тели әниләр.

Нәни димәгез миңа,
Нәни димәгез.
Шулар турында уйлыйм мин
Нәни димәгез.

Ватан сугышы татар шагыйрьләрен, язучыларын да аямады. Муса Жәлил, Фатих Кәрим, Абдулла Алиш, Нур Баян, Гадел Кутуй...

Гадел Кутуй.

Әйе, «Тапшырылмаган хатлар», «Рөстәм мажаралары», «Сагыну» (нәсер) дигән атаклы әсәрләр ижәт иткән Гадел Кутуй да сугыш афәтеннән исән-сау кайта алмады.

Ошбу сәхифәбездә, кадерле укучыбыз, синең игътибарга Гадел Кутуйның (1903-1945) һәм аның улы, шулай ук мәшһүр шагыйрь Рөстәм Кутуйның шигырьләрен тәкъдим итәбез.

Укы, уйлан, күңелендә уй-хисләр дөрләсен...

Гадел Кутуй

Туган ил

И туган ил, и матур ил,
Калдың бездән еракта,
Калсаң да бездән еракта,
Күңелдә син һәрчакта.

Суың тәмле, кырың ямьле,
Шифалы һаваларың,
Сугышларда дан казанды
Синең батыр улларың.

Искә төшә жәйге таңнар...
Рәхәт иде ул чаклар,
Бүген дәле янадыр күк
Без кабызган учаклар.

Искә төшә бәйрәмнәрең,
Табыннарың, казларың,
Бер карауда гашыйк иткән
Зифа буйлы кызларың...

Искә төшә кышкы көннәр,
Жем-жем иткән карларың.
Һәр аш саен кул күтәреп
Дога кылган картларың.

И данлы ил, и шанлы ил,
Син минем туган илем,
Киткән чакта эчкән суың
Тәме авызда минем.

И туган ил, и матур ил,
Нур күмә калаларың,
Һәр иртә-кич сине, илем,
Сагына балаларың.

Безне озаткан сукмакларны
Капламасын үләннәр,
Яз кайтмасаң, көз кайтырбыз,
Сез көтегез, сөйгәннәр!

1944, Хәрәкәттәге армия,
Берлин юлы.

Рөстәм Кутуй

Челлә

Тилмерә мескен бозау,
Бар дөнья уттай кызган.
– Кем мине бәйләп киткән?
Гаебем бармы икән?

Бау бәйләп каккан казык,
Йөрмәсен диеп азып.

Мөгри бозау: «Му да му!
Үлемемме әллә бу?»

Үрман иясе

Агач төбөндә –
Урман иясе,
Кулында – кишер,
Куян диярсең...

Күзгә яшь килә,
Аптырап торам, –
Кайда чытырман,
Кайда карурман?

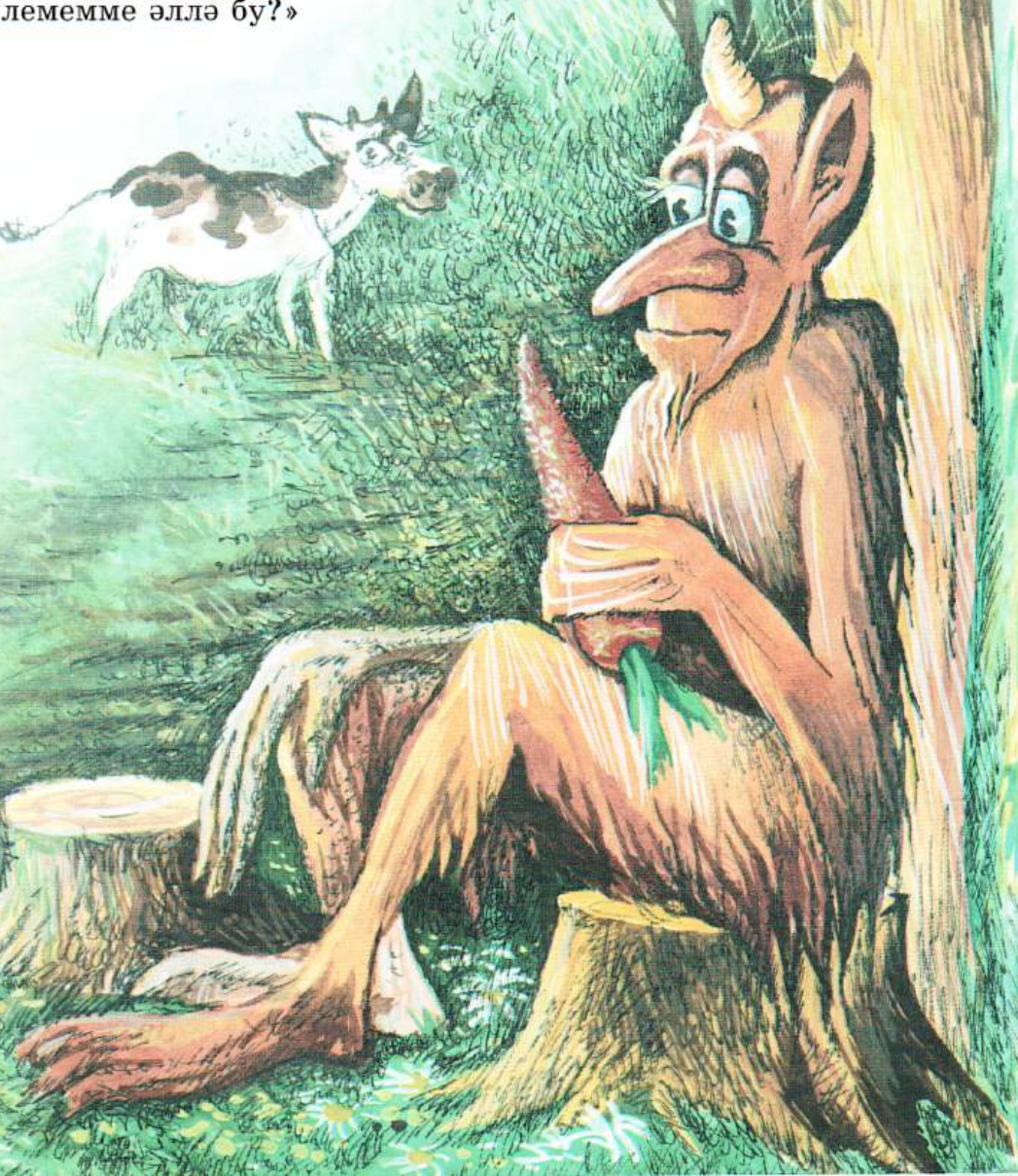
Чыжлый пычкылар,
Күмеп жир ямен...
Кайда чикләвек,
Кайда жиләгем?

Кайларга качыйм
Мотор шавыннан?
Жил булып жылай,
Сыкрый карурман.

Урман иясе
Утырган төпне
Бульдозер сөрөп,
Таптатып үтте.

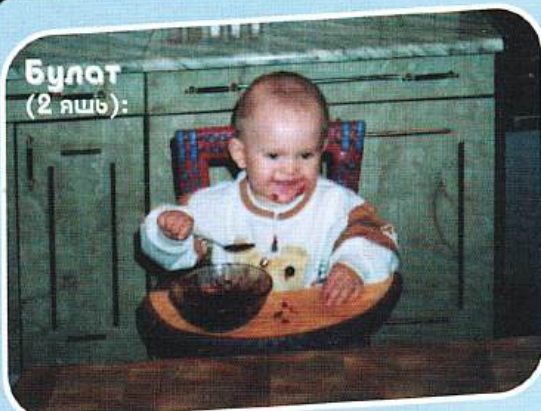
Башыннан сыйпап
Килә сөясем, –
Табыгыз качкан
Урман иясен!

Разил Вәлиев тәржемәсе.

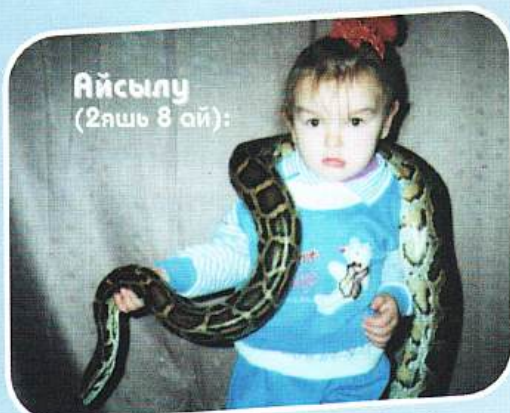

Минем

Булот
(2 яшь):

– Улым тизрәк үссен, – диеп,
Ясады әни салат.
Бик үк ошап бетмәсә дә,
Чөгендер ашыйм сайлап.

Айсылу
(2 яшь 8 ай):

– Зоопаркка барган идек, –
Жәнлекләр күп – шаккаттым.
Бик дуслаштык елан белән –
Кунакка алып кайттым.

Илгиз
(8 яшь)

Ильяс
(3 яшь):

– Энекәшне вилсәпидгә
Өйрәттем мин йөрергә.
Энекәшем, сәпидеңә
Утырт әле мине дә.

Марат
(4 яшь):

– Кайсысына ярдәм кирәк,
Укол кирәк кайсына...
Безнең «доктор Айболит»
Дару бирер барсына.

Илназ
(2 яшь 3 ай):

– Сурәткә төшкәнче генә
Туп-туры карап торам.
Өебезне ялт иттердем –
Эшкә бик ярап торам.

Диана
(5 яшь 6 ай):

– Артта өчпочмак күлгә,
Янда сары яктылык.
Этем жырлый, мин елыймын
«Нишләргә?» – дип аптырый

Матур балачагым

Илсәф
(9 ай)

Динис
(5 яшь):

– Келтер-келтер арбасы,
Энем, кая барасы?
– Әбигә суга барыйк,
Оңгайга чиләк алыйк.

Солсват
күпере

Ирзәй
(3 яшь)

Эмиль
(3 яшь):

– Чәч кисү һәм бөдрәләтү
Бездән генә калмастыр.
Оста чәчтарашларның
Кул-бармагы армастыр.

Илсәяр
(4 яшь)

Альбина
(3 яшь):

– Узышып камыр жәябез,
Ярыш бик кызып китте.
Апам йоклаган арада
Камыр жәелеп бетте.

Эсфир Яһудин

КараК Кәжә Фәрман яза

Борын-борын заманда,
Борын озын заманда,
КараК кәжә-командир,
Киеп бик әйбәт мундир
Фәрман яза казыкка:
Кирәк, диеп, үстерергә
Тик кәбестә азыкка.
Риза түгел песиләр,
Йөриләр сөрән салып:
«Рәхәт яшим дисәгез
Тотарга кирәк балык».
Тыкканнар чыелдыйлар:
«Гомер буена Ходай
Ачка интекмәс өчен
Чәчәргә кушкан бодай».
Кәжә сайлый кәбестә,
Ә тыкканнар ярмасын.
Песиләр – балык инде,
Ә этләр ит калжасын.
Бар да үзенчә мактый
Үзе яраткан ашны.
Болай эш бармый, диеп
Тукталалар талашны.
Һәркем үзенчә итә,
Таң белән эшкә китә.
Тамаклары тук булгач,
Йөри алар кикереп.
Үз-ара сату итәләр,
Әвеш-тәвеш китереп.

Рәссам Илдар НӘФИЕВ

Рәссам Фәрит Муллахмәт

Кадрле дускай!

Журналның урта битен ипләп кенә алып, кара сызыклар буенча кисегез, сары сызыклар буенча бөкләгез дә, килеп чыккан кисәкләрне, бит саннарына карап, китап итеп жыегыз. Булгач-булгач, чын китап булсын — уртасын ике урыннан төпләп куегыз.

©«Салават күпере» китапханәсе.

Нәкыйп Каштанов

Кикрикчә гәмбә

Черкиләр

Көннән соң
Төн жылынып
Жәйләр житте исә,
Без дә без килеп черкиләр
Колакларны кисә...

Без дә без, диләр, без дә
без,
Үзгәртми жыр-көйне.
...Күпме тыңлап
ишетмәдем
«Мин» дигән черкине.

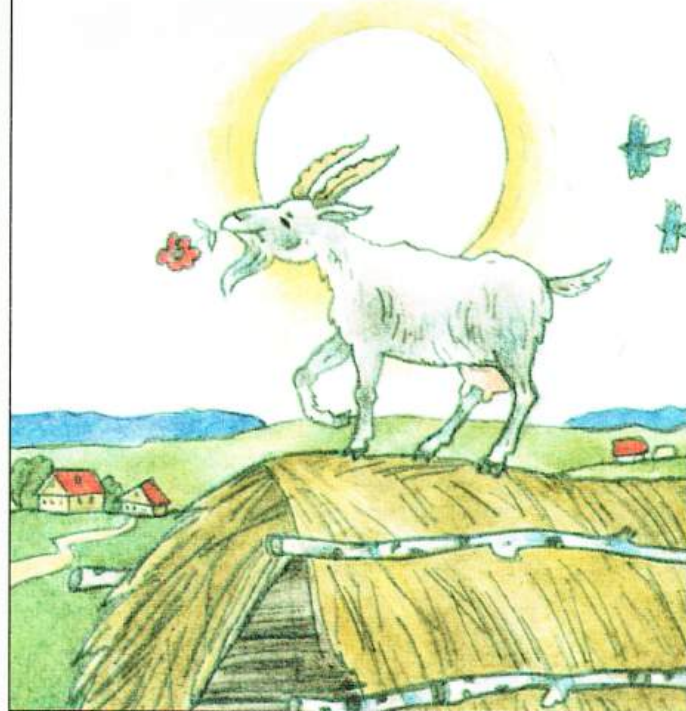

Нәкыйп Каштан тумышы
белән Чувашстан ягыннан.
Бүгенге көндә республика
клиник хастаханәсе табибы.
Балалар өчен дә, өлкәннәр
өчен дә шигырь-хикәяләр
ижат итә.

Су анасы байлыкларын барлый

Күлем тирән, казанлы.
Казанлы да сазанлы.
Жәеннәрем мыеклы,
Елык-елык койрыклы.
Табан балык алтынлы –
Айдан алган алтынны.
Бәртәсләрем көмешле –
Тәңкәләре килешле.
Алабугам энәле,
Үзем бирдем энәмне.
Кызыл канат – уйнагым.
Тәңкәләре уймагым.
Су өстендә маймычлар,
Чуртан килсә таймычлар.
Шыртлакалар төркеме,
Өркөтерлек һәркемне.
Кәрәкәләр гаскәре,
Зөбәржәтем фәсләре.
Ә бакамы?!
Ә бака...
Чү, тукта!
Кояш калка!

Чәчәк кенә өзгән кәжә,
Салам түбәгә менгән –
Мөгезенә кояшны элгән.

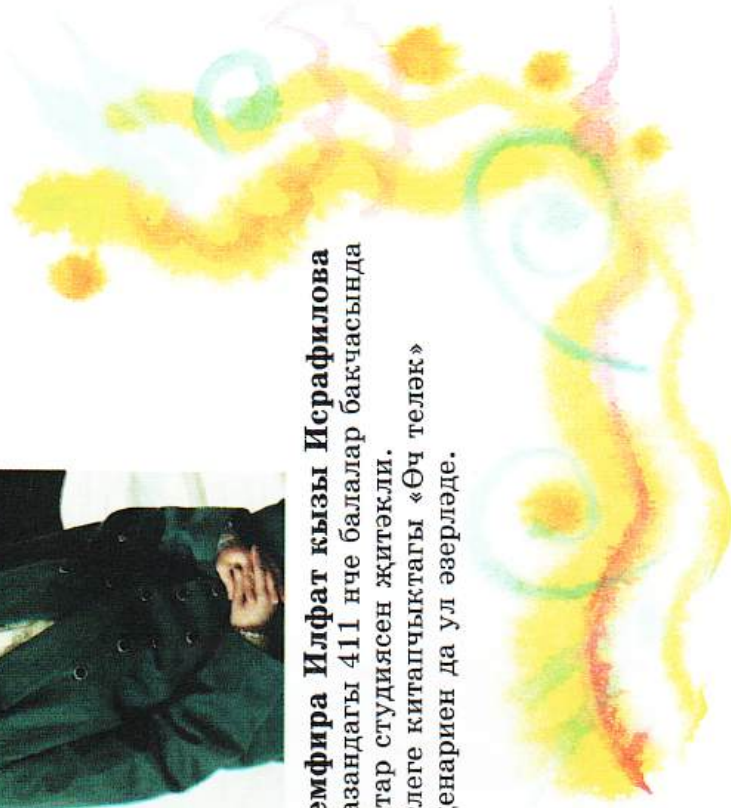

Инде арба элдертә –
Йөгереппе йөгәрә!
Бакир янә караса:
Гажәпләнәп ул кала –
Арбасы буш ләбаса.

Земфира Илфат кызы Исрафилова
 Казандагы 411 нче балалар бакчасында
 татар студиясен житәкли.
 Әлеге китапчыктагы «Өч теләк»
 сценариен да ул әзерләде.

Рәсәм Фәридә Зөлкарнәева

Дускай!

Журналның урта битен ипләп кенә алып, кара сызыклар буенча кис, сары сызыклар буенча бөклә дә, килеп чыккан киешләренә, бит саннарына карап, китап итеп жый. Булгач-булгач чын китап булсын — уртасын ике урыннан төпләп тә куй.

© «Салават күпере» китапханәсе.

Земфира Исрафилова

ӨЧ ТЕЛӘК

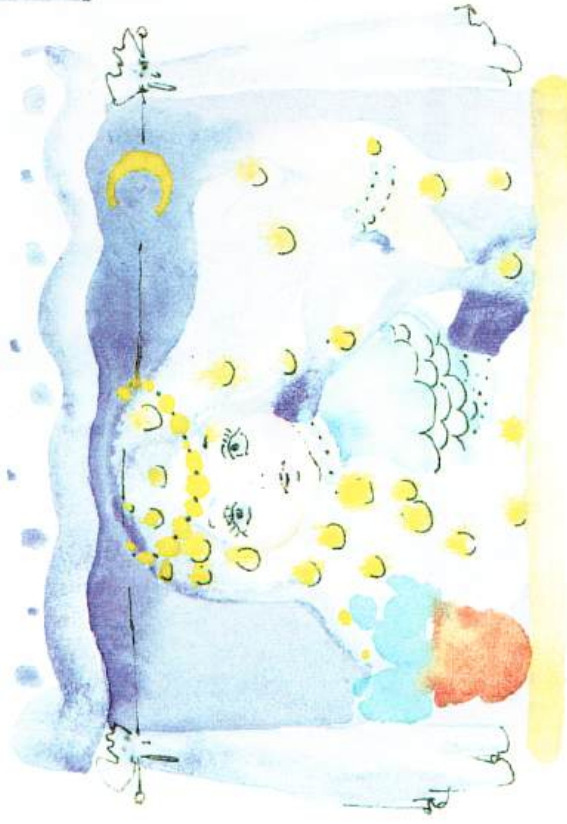

Балаларның авыруын сәхнәви уеннар ярдәмендә савыктыру

Спектакль тәмам булгач, сурәткә төшсәң дә ярый.

Бүгенге көндә әүвәлге елларга караганда кешеләрнең психикасы жәрәхәтләнгән, имгәтелгән халәттә. Моның сәбәпләре дә билгеле: экологик һәм экономик проблемалар, бүгенге тормышның катмарлы агышы, мәгълүматларның бихисап күплеге. Болар, әлбәттә, балалар психикасына да зур йогынты ясай. Балалар бакчасына сәләмәтлекләре бик нык какшаган сабыйларның килүе ешайганнан ешай. Күп ата-аналар матди мәсьәләгә аеруча игътибар итеп, балаларның хис-халәтләренә күз йомалар. Ә бит бу бала өчен матди житешлеккә караганда бик мөһим. Мондый гайләләрдә балаларның «нервынның» булулары гаҗәп түгел. Шуларны истә тотып, без балалар бакчасында сабыйларга карата жылы мөгамәлә, игътибар һәм ягымлы караш булдырырга тырышабыз.

Су анасы:

Су анасы мин, китер, кайда минем алтын тарак?
Бир! Бая көндөз алып качты сиңең угълың карак!
Малай: Калтырыйм, куркам, инде мин кайда барыйм?

Әни: Мин сиңа күпме әйттем – тимә кеше әйберсенә.

Малай:

Мин дә шуннан бирле андый эшкә кыймый башладым,
«Йә иясе юк!» – дип, әйберләргә тими башладым.

«Алтын балык» жыры яңгырый. Спектакль – уенда катнашучылар тамашачыларга башларын няләр.

Тәмам.

Кыз: «Су анасы» экиятеннән!

Алтын балык: Бик дәрәс! *(Елмаеп чыгып ките.)*

Малай: Аһ, бәла! Малай тарак чәлдерең чаба.

Су анасы:

Качма, качма! Тукта, тукта, и карак!

Ник аласың син аны, – ул бит минем алтын тарак!

ӨЧӨНЧӨ КҮРЕНЕШ

Бүлмә матур итеп жиһазланган. Ятак. Өстәл. Өстәлдә: самавыр, чынак, төлнәк. Милли ризыклар. Әни өстәл янында чәй эчеп утыра.

Малай (йөгерең керә): Әни, алтын тарак таптым. Сусадым, ардым, әни, мин бик озак чаптым.

Әни, курка-курка гына кулына тарагын ала. Малай чәй эчә де йокларга ята. Тәрәзә шакыган тавыш ишетелә.

Әни:

Ни кирәк? Кем бу? Кара төндә вакытсыз кем йөри?
Нәрсә бар соң төнлө берләңги пычагым кәргери?

Бу – зур Шатлык.

Балалар узара дустанә, тәрбиячеләр белән якын меһәмеләдә булсын өчен төрлө уен-чаралар («Кул һәм тәүдә хәрәкәте белән шигыр сөйлә», «Кем тавышы», «Серле кайтаваз» дигән уеннар аша сөйләм кагыйдәләрен үзләштерәләр) оештырабыз. Балалар бакчасында тәрбияләнүчеләрнең тормышын ижади шатлык белән тулыландыру буенча сәхнәви-театраль эшләр белән дә шөгыльләнәбез. Балаларны төп хис халәтләр: кызыксыну, куаныч-сөөнеч, гаҗәпләнү, уйчанлану, усаллык, курку, оялчанлык белән «таныштырабыз».

Театраль уеннарда балалар әсәр геройлары белән бергә көлә, алар белән бергә борчыла, кайгыра, «куркыныч» килгәндә хәвефләнәп жафалана.

Курчаклар ярдәмендә күнәгүләр үткәру, этюдлар эшләү спектакль-уенны башлауда зур роль уйный.

Ә бұсы – Курку.

Балалар, үзлере дә сизмәстән, артистларга әвереләләр. Безнең (ягъни балалар белән) тарафтан («Курайчык», «Тылсымлы итек», «Мәче баласы», «Соңгы алма», «Шапшак малай» (К. Чуковский әкиятә) әкиятләре бик күңелле итеп уздырылды.

Театраль уеннарда катнашу балаларның ижади мөмкинлекләрен ачты: сөйләмнәре, сәнгати аралашулары активлашты. Бу хәтта иң оялчан балаларда да күзәтелде. Мәсәлән, Чернобыль афәтен туктатуда катнашкан бер кешенең малае нерв авыруы – тики белән авырый иде. Элек малай башын иеп йөри иде, иңнәре иелгән, карашы идәнә, беркайчан да үзенә дөшүченең күзләренә карамас, тавышы йомшак-пышлдавыклы, гап-гади генә сорауга да җавап бирә алмый иде. Малай, аралаша торгач, кыюланып, үзендә көч барын тоеп, төрле рольләр (Крокодил, «Сабын», Бүре...) башкарды.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Урман. Бүреләр учак янына тезелешеп утырган. Кәжә белән Сарык алар янына килә.

Беренче бүре: Ашыйбыз, бу икәвен тотабыз да...

Икенче бүре: Менә ничек ит таптык бит боткабызга!

Сарык: Кайгырмагыз, бездә ит күп! *(Бүре башын күрсәтә.)*

Кәжә: Микикики! Микикики! капчыктагы бүре башы бит уники!

(Сарык та тиз аңлап ала бу алдашны,

Капчыктан ул алып килә шул ук башны.)

Беренче бүре *(куркып):* Ашау уе качты.

Икенче бүре: Ничек кенә качыйк.

Беренче бүре: Туктагыз, мин тиз генә боткага су китерим. *(Китә.)*

Икенче бүре: Качты өлкән бүре! Ягез, мин тиз генә аны эзләп килим. *(Китә.)*

Кәжә белән Сарык: Качтылар болар, әйдә шәпләп ботка белән сыйланыйк.

*Ботка ашыйлар да йокларга яталар.
Кыз белән Малай керә.*

Кыз: Иртә берлән иртүк торып, таң аткач ук...
Малай: Тагын болар урман буйлап сәфәр итте.

Татар халык кәе яңгырый. Алтын балык килә.

Алтын балык: Менә сезгә өченче табышмак:
Жәй көне, эссе һавада мин суда койнам, йөзәм;
Чәкрәтәм, уйныйм, чумам, башым белән суны сөзәм.

Яки, янә бер мисал: ананың соңлап туган баласы – кызчык. Бала бик еш чыгырдан чыга, киреләнә, тиктомалдан ярсый. Үз ишләре белән ул, гомумән, аралашмый иде. Сәхнә уеннарында уйнаганның соң, аның үз-үзенә ышанычы артты, шигырләр укый башлады. Хәтта жырлау сәләте дә ачылды.

Земфира Исрафилова.

Өч теләк

(Г.Тукайның «Шүрәле», «Кәжә белән сарык»
һәм «Су анасы» әкиятләре буенча)

Ошбу спектакль-уенда уйнар өчен Малай белән Кызга, Былтыр-Жегеткә, Күбөләккә, Бал кортына, Кәжә илә Сарыкка, Су анасына, Шүрәлегә, урман ияләренә һәм Алтын балыкка махсус киёмнәр кирәк булчак.

Жиһазлар: уенчык чәй телинкәләре, самавыр, балта, бүрәнә.

Бизәлеш: 1-2 нче күренештә – урман (ясалма чыршылар, агач төпләре, чөчәкләр).
3 нче күренештә – бүлмә (татар халык стилендә жиһазлана).

Техник жиһаз: магнитофон.

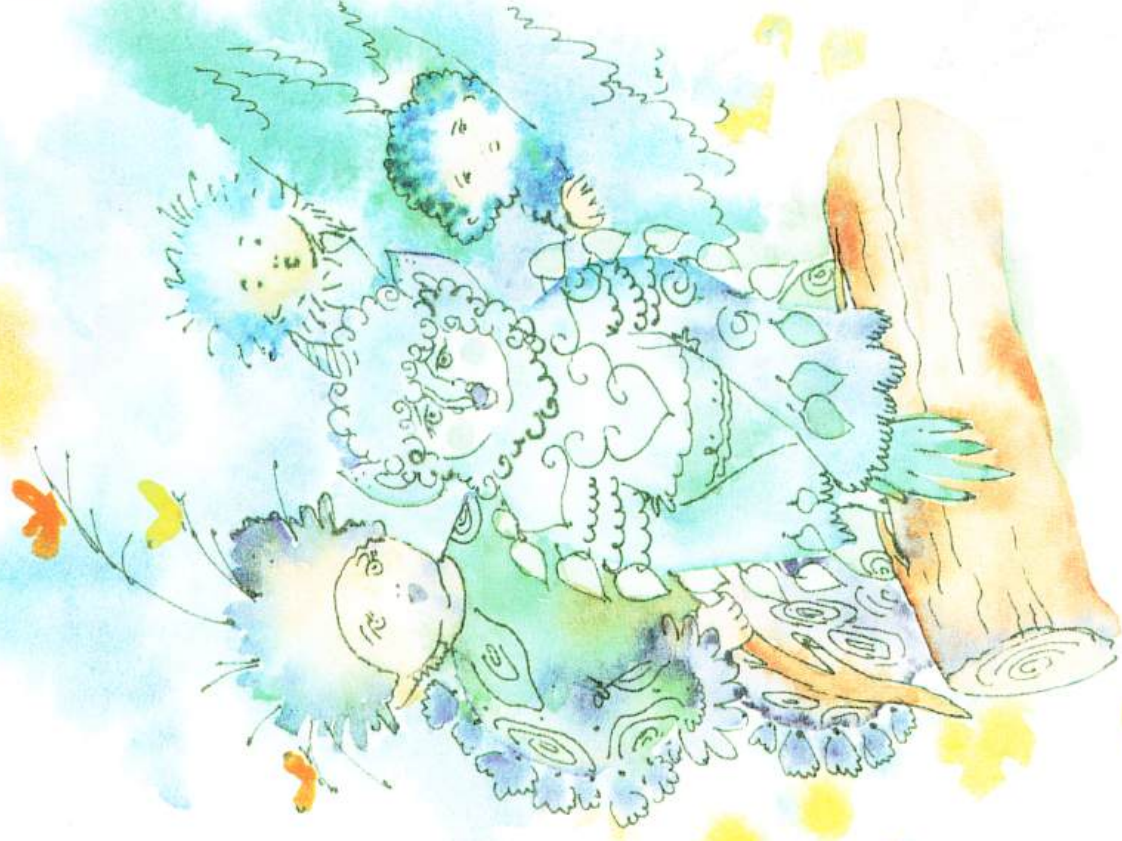
БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Уен башында магнитофоннан «Алтын балык» дигән жыр яңгырый. Малай белән кыз татар бигуен билләр, жырның кушымтасына кушылалар:

Алтын балык, алтын балык, алтын балык,
Уйный суда, уйный суда, алтынланып...

*Янә татар халык көе яңгырый.
Сәхнәдә Алтын балык (кыз бала) пәйда була.*

Алтын балык: Сез чакырдыгыз, мин килдем.
Малай белән Кыз: Исәнме, Алтын балык.
Малай: Син шундый матур, ягымлы балык.
Кыз: Без сиңең акыллы икәнәңне дә, һәммә нәрсәне эшли алганыңны да беләбез.

Урман ияләре: Кычкырма син, тиз яхшылык берлән тые! И жүләр! Кысканга былтыр, кычкыралармы быел!

*Шүрәле һәм урман ияләре ките.
Татар халык көе яңгырый. Алтын балык,
Малай белән Кыз пәйда була.*

Алтын балык: Хәзер сезгә икенче табышмак-шигырь:

Китте болар. Бара, һаман бара, бара, –
Күренмидер күзләренә ак һәм кара.

Малай: «Кәжә белән Сарык» әкиятә.

Алтын балык: Әйе! *(Елмаеп чыгып ките.)*

Чын атым «Былыр» минем...

Алтын балык: Рәхмәт. Мин сезнең өч теләгегезне үти алам.

Кыз: Безнең бик тә, бик тә татар халык шагыйре Габдулла Тукайның әкиятләренә сәяхәт кыласыбыз килә.

Алтын балык: Мин сезнең теләгегезне үтим, әмма шундый шарт белән: хәзер шигырь сөйлим, әгәр сез ул шигырь өскенә кайсы әкияттән икәннен дәрәс әйтсәгез, шул әкият дөньясында пәйда булачаксыз. Тыңлагыз:

Нәкъ Казан артында бардыр бер авыл – Кырлай диләр;
Жырлаганда кей өчен «тавыклары жырлай» диләр.

Малай белән Кыз: Бу «Шүрәле» әкиятеннән.

Алтын балык: Бик дәрәс. (Ул шулай ди дә кинәт юкка чыга).

*Магнитофоннан урман шавы, кошлар сайраганы ишетелә.
Күбәлекләр, бал кортлары «очып» килә. Татар халык көе
яңгырый, күбәлекләр, бал кортлары бииләр.*

Эйт эле, Күбөлөк...

Беренче күбөлөк:

Ул авылның, – hiç онытмыйм, – һәр ягы урман иде,
Ул болын, яшел үләннәр хәтфәдән юрган иде.

Бал корты:

Ак, кызыл, сап-сары, зәңгәр, яшелдән чәчкәләр;
Һәр тарафка төмлә исләр чәчкәли бу чәчкәләр.

Икенче күбөлөк: Үпкәлиләр чәчкәләрне төрлө
төслө күбөлөкләр килеп, киткән булып, тагын да
шунда чүгәләп.

Икенче бал корты:

Бик куе булганга, монда жеп-пәриләр бар диләр,
Төрлө албасты, улырлар, шүрөлөлөр бар диләр.

*Бал кортлары белән күбөлөкләр, куркышкан булып,
очып кителәр. Кулына балта тоткан Жегет пәйда була.*

Малай:

Тиз барып җиткән Жегет, эшкә тотынган баргач ук,
Кисә башлаган утынын балта берлән тук та тук!

Кыз:

Тукта чү! Ямьсез тавышлы әллә нәрсә кычкыра.
Сискәнеп, безнең Жегет катып кала аягүрә.

Малай белән Кыз чыгып китә. Шүрәле пәйда була.

Жегет:

Нәрсә бу? Качкынмы, җенме? Йә өрәкме, нәрсә бу?
Кот очарлык, бик килешсез, әллә нинди нәрсә бу!
Сиңа миннән ни кирәк?

Шүрәле:

Тик кытыкларга яралгандыр минем бармакларым;
Булгалыйдыр көлдөрөп адәм үтөргән чакларым.
Кил эле, син дә бармакларыңны селкет, и
Яшь Жегет! Килче икәү уйныйк берәз кети-кети.
Жегет:

Яхшы, яхшы, сүз дә юктыр,

Тик сине шартымга күнмәссен диеп
мин карышмый уйныймын.

мин уйлыймын...

Шул агачны бергә-бергә ошбу арбага салыйк.

Бүрәнәнөң бер очында бер әрчелгән ярыгы,

Шул жиреннән нык кына син тот,

и урман сарыгы!

Шүрәле: Бик авырта кулларым, дустым,
зинһар җибәр... Ичмасам, әйтче, зинһар,
мәрхәмәтсез! Кем син? Исменәң кем сиңең?

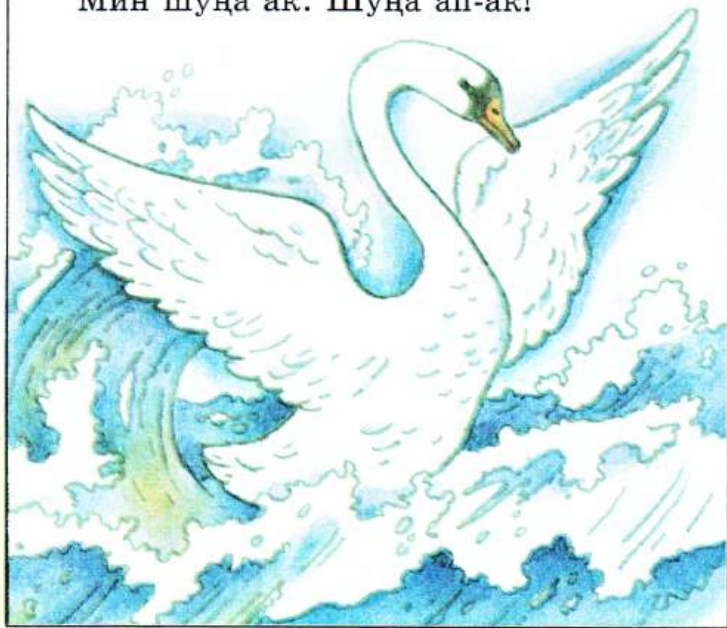
Жегет: Әйтсәм, әйтим, син белеп кал: чын
атым «Былыт» минем. *(Кятә.)*

Урман ияләре килә.

Шүрәле: ...Кысты, харап итте явыз «Былыт»
мине, аһ, үләм бит, бу бөладән кем килеп йолкыр
мине?

Әй, аккош...

– Әй, аккош, аккош,
Син нигә ак?
– Кыйгак, кыйгак, кыйгак,
Мин диңгез күбегендә тудым.
Мин шуңа ак. Шуңа ап-ак!

Кикрикле гөмбә

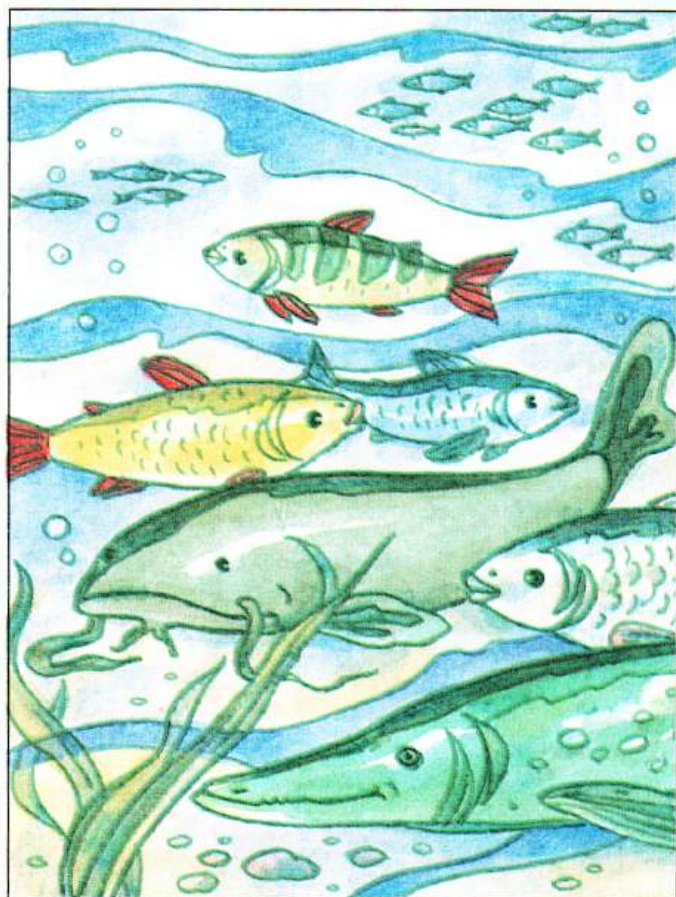
Кәржин тотып кулыма
Урманга киттем кереп.
Абага арасыннан
Кычкыралар:
– Кикрикүк!
Бәтәч –
Әтәч!
Каян монда – урманда?!
Карасам: кикрикле
Әтәч гөмбәсе анда...

Буш арба

Балаларга күңелле –
Арбага йөк төйиләр:
– Алма, хөрмә һәм чия
Сизмәстән әл-лә күпме!..
Әфлисун да өяләр.

Бакир йөкче:
Кызыгып
Арбага тиз җигелә.
Ә үзе-е, йөкне күрәп:
– Авыр ич, – дип үрсенә
Һәм билкәе бөгелә.

Балалар күз кысышып,
Елмаешып, булышып –
Йөк ашлап бушатыла.
Җиңеләя арба тиз
Бакир тартыр узышып.

Миңа биш яшь

Марсельгә

Иртән торсам, әй гажәеп
Бәллүр савытта – биш алма;
Тәлинкәмдә – биш салма;
Өчпочмагымда – биш почмак;
Аны татлы карбыз кочмак.

Хәтта торт та биш катлы,
Һәм чәк-чәге бик татлы.

Гел биш тә биш,
Гел биш тә биш –

Нигә бу алай икән?!
Бүген нинди сер бар дисәм –
Мин зур үскәнмен икән.
Миңа бүген – биш яшь икән.
Биш яшь икән...

13

Кем төшенә ни керә?

Тавык төшенә тары керә.
Сыер төшенә печән керә.
Бахбай төшенә солы керә.
Мәче төшенә тычкан керә.
Маэмай төшенә сөяк керә.
Куян төшенә кишер керә.

Малай төшенә ни керә?
Алма бакчасы керә.
Ә кыз төшенә, ни керә?
Анысын ул үзе генә белә!

9

Илгизәр Солтан

Күктән ява

Күктән ява яңгырлар да,
Күктән ява карлар да.
Күктән ява йолдызлар да,
Күктән ява нурлар да.

Күктән тагын нәрсә ява –
Йә, йә, кем әйтә ала?
– Күктән тагын җырлар ява,
Дип елмайды Гөлнара.

Тургай җыры, торна җыры,
Кыр казларыныкы да.
...Тыңлап кына торган Ирек
Сүзгә кушылды шунда:

– Тагын нәрсәләр явамы?
Авыр түгел белүе.
Күрәсезме, безнең янга
Ява кояш көлүе.

Матур җир

Безнең авыл бик матур –
Урман якин булганга.
Су буендагы талларга
Сандугачлар кунганга.

Безнең урам бик матур –
Өйләр якты булганга.
Һәр көн саен тәрәзләргә
Кояш нуры кунганга.

Безнең өй дә бик матур,
Матур ул – мин булганга.
Ә мин нигә матур соң? –
Матур җирдә туганга.

Тәрәзәне ачып шулай
Мин елмаеп торам да,
Йөгереп чыгам урамга –
Матур җирдә уйнарга.

Рәссам Илдар НӘФИЕВ

Чишмә

Авыл уртасында чишмә ага,
Су эчәргә килгән балалар.
Улакларда сөенеп кер чайкыйлар,
Чыркылдаша, куана балалар.

Үтә чисталыгы, суының сафлыгы,
Йөрәкләргә үтеп керә салкынлыгы.
Авылыбыз күрке булып чишмә ага,
Сагынырсың, читкә генә китеп кара!

Вәсилә Ильясова.

Ютазы районы, Кече Урыссуы.

Рания Вергазова, 10 яшь.
Яшел Үзән.

Радик Муллахмәтов, 9 яшь.
Арча.

Гүзәл Ибраһимова, 10 яшь.
Яшел Үзән.

Рөстәм Сабилов, 10 яшь.
Балтач.

Ришат Фәхретдинов, 7 яшь.
Ютазы.

Ләйсән Нигъмәтжанова, 5 яшь.
Теләче.

Альмир Жһһаншин, 12 яшь.
Саба.

Ирек Шәймуллин, 8 яшь.
Арча.

Адель Сәлахов, 4 яшь.
Казан.

Гөлшат Миңнеғалиева, 11 яшь.
Түбән Кама.

Канатлы талаш

Алмалар елматойы

Бер табышмакны искә төшерик әле, дускай:
«Алма», – дисәң дә алалар,
Нәрсә соң бу, балалар?
Әлбәттә, җавабын беләсең инде син: «Алма», –
дисәң...

Әлеге биттәге рәсемнәргә карагач, синең әле
алма ашыйсың да килеп киткәндер. Сурәтлөрдәге
алмалар нәкъ чын кебек бит, әйеме?!

Бу сурәт-натюрмортларның иясе – Наилә Рушан
кызы Абзалиева. Ул һөнәре буенча рәссам түгел,
эмма рәсем сәнгатенә чын күңелдән гашыйк. Кай-
чандыр Казан университетын тәмамлаган Наилә
апаң соңгы берничә елда гына рәсем ясау белән
чын-чынлап мавыга-шөгыйльләне башлаган.

Иһанна иҗат

Бер төркем язучылар һәм артистлар апрель аенда Пермь өлкәсендә әдәбият-сәнгать көннәре уздырдылар. Шунда катнашкан шагыйрә Илсәяр Иксанова кайта-кайтышлый ук «Салават күперә»нә бер кочак шигырьләр тапшырды. Аларны Октябрь районының Ишим мәктәбе укучылары иҗат иткән.

Ялкау песи

Безнең песи ялкау диләр,
Ашый да уйный диләр.
Песиебез андый түгел,
Нигә шуны белмиләр.

Иртүк һич тора алмый шул,
Ята ул мырлап-гырлап.
Гырлый дип тә әйтеп булмый, –
Төш күреп ята җырлап.

Марина Сафина.

Кошкайлар

Яз җитү белән кошкайлар
Безне сагынып кайталар.
Аларны да туган якка
Сагыну хисе тартадыр.

Без аларны бик көтәбез,
Матур оялар ясап;
Кошкайлар рәхмәт әйтә
Бик матур итеп сайрап.

Эльвера Вазитова.

Мин ясаган рәсем

Торам шулай зәңгәр күлнең
Ярларында мин басып,
Чупыр-чупыр йөзеп килә
Крокодил – су хужасы.

Уйный күбәләк белән
Шат күңелле арыслан.
Чалкан ятып, төгәрәп,
Көлә ташбака аннан.

Ә аю уйга баткан,
Бөтерә йөнтәс кашын,
Куян табышмак әйткән,
Аптырап кашый башын.

Менә шулай бервакыт
Тынып калган барсы да.
Чөнки алар мин ясаган
Рәсемемдә – каршында.

Гөлчәчәк Сәхабиева.

Рәссам Фәридә ЗӨЛКӘРНӘЙ

«Салават күпере» + «Әлли-бәлли-бәу»: Ләбиб Лерон, Нурания Жамали, Ризәлә Фәттахова, Зиннур Хөснийяр, Актырнак, Шаян һәм Наян белән.

«Салават күпере»нә 10 яшь тулуы хакында белдең син, шулай бит?! Инде телевидениедәге дустаныбыз «Әлли-бәлли-бәу»гә дә шундый ук яшь тулганлыгыннан да хәбәрдарсыңдыр.

Менә шул, беркөнне уйлаштык-уйлаштык та, без – «Салават күпере» белән «Әлли-бәлли-бәу» – бергәләп «Карга боткасы» бәйрәме үткәрергә булдык. Әлеге рәсемнәрдә – шул бәйрәмнән күренешләр.

Ә бездә бәйрәм әле...

Фәрит Галимов фоторәсемнәре.

Лилия апа – «Салават күпере» журналының бик яқын дуслы.
Синең игътибарга Лилия апа үзе
иҗат иткән бишек жырын тәкъдим
итәбез.

Лилия Нигъмәтова

(Бишек жыры)

Әлли-бәлли-бәү итә,
Нәнием йокыга китә.
Алтын ай аны сөя:
«Күзләреңне йом», – дия.

Әлли-бәлли-бәү итә,
Сабыем йокыга китә.
Ай кебек көлә-көлә,
Тылсымлы төшләр килә.

Әлли-бәлли-бәү итә,
Матурым йокыга китә.
Үсәр ул, олы булыр,
Инсафлы кеше булыр.

Әлли-бәлли-бәу итә,
Балам йокыга китә.
Йокла, балам, йом күзең,
Йокла, балам-йолдызым!
Әлли-бәлли-бәу...

Рэссам Фэрида Зөлкәрнәй

5-6(123-124) — 2000

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ МАТБУ-
ГАТ, ТЕЛЕРАДИОТАПШЫРУЛАР ЭШЛӘ-
РЕ ҺӘМ МАССАКУЛӘМ КОММУНИ-
КАЦИЯ ЧАРАЛАРЫ МИНИСТРЛЫГЫ,
ТАТАРСТАН ЯЗУЧЫЛАР БЕРЛЕГЕ ИД-
РӘСЕ ҺӘМ РЕДАКЦИЯ ЖУРНАЛЫ
1990 елның март аеннан бирле
чыга

"Салават купере" ежемесячный журнал Министерства информации и печати РТ, правления Союза писателей РТ и редакции. На татарском языке.
Основан в 1990 году.

Татарстан Республикасы Мәғлүмат
һәм матбугат министрлыгы тара-
фыннан 96 нчы номер белән
теркәлдә

Баш мөхәррир
Зиннур ХӨСНИЯР

Баш мөхәррир
урынбасары
Вакыйф НУРИЕВ

Жаваплы сәркатип
Ләбиб ЛЕРОН

Бизәләш мөхәррире
Фәрит МУЛЛАХМӘТ

Компьютер дизайны
Мөһирә КУЗИЕВА

Исәп-хисап бүлегә
Рәмзия САЛИХ

Тышылыкта
Диләре НӘҮРҮЗОВА рәсемнәре

Адрес редакции:
420012 г. Казань, ул. Муштары, 14.

«Салават күпере» журналының компьютер үзегенде жыйылды һәм төсләргә буленде.

«Идел-пресс» полиграфия нәшрият комплексы» дәүләт унитар предприятиясе. Казан, Декабристлар урамы, 2 нче йорт

Производства бирелде 2.6.2000 ел.
Басарга кул куелды 2.6.2000 ел.
Кегазь форматы 84x108 1/16.
Офсет ысулы белен басыла.
Тиражы 16264 дане. Заказ Э-219.
Бөясө килешу бунчча.

Каз бәбкәләрен саклыйм

Наилә Яхина сүзләре һәм көе.

Йөрим елга буенда,
Каз бәбкәләр янымда.
Каз бәбкәләре унбер,
Йөрмә, карга, мин сизгер.

Кушымта:

«Кар, кар», – димәгез,
Бәбкәләргә тимәгез.
«Кар, кар», – димәгез,
Бәбкәләргә тимәгез.

Елга буе чирәмдә,
Каз бәбкәләр тирәмдә.
Курыкмыйча йөзәләр,
Мин булганны сизәләр.

Кушымта.

Каз бәбкәләре озак
Судан чыкмыйча торса,
Әтиләре бик усал,
Аларны ул орыша.

Кушымта.

